

ความคิดเห็นและผลกระทบจากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาอาชีพช่างเย็บ และประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 3) ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจ ดำเนินการโดย วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จากการสำรวจโดยวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อความคิดเห็นสถานประกอบการทางด้านอุตสาหกรรมตัดเย็บที่ยินดีให้ข้อมูลจำนวน 51 แห่ง เกี่ยวกับความคิดเห็นและผลกระทบจากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่องมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติสาขาอาชีพช่างเย็บ และประกาศคณะกรรมการค่าจ้างเรื่องอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 3) ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจ ตามตารางแนบ

ค่าจ้างแรงงานสาขาอาชีพช่างเย็บระดับที่ 1			ค่าจ้างแรงงานสาขาอาชีพช่างเย็บระดับที่ 2			ค่าจ้างแรงงานสาขาอาชีพช่างเย็บระดับที่ 3		
เดิม	ใหม่	เพิ่มขึ้น %	เดิม	ใหม่	เพิ่มขึ้น %	เดิม	ใหม่	เพิ่มขึ้น %
250	320	28.0	340	370	8.8	430	500	16.3

- หมายเหตุ**
- 1) แรงงานสาขาอาชีพช่างเย็บระดับที่ 1 บุคคลที่มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีความรู้พื้นฐาน รู้หน้าที่ สามารถใช้จักรอุตสาหกรรม หรือจักรพิเศษเย็บชิ้นงานได้ตามที่กำหนดและแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในการเย็บให้มีคุณภาพในเวลาที่กำหนด
  - 2) แรงงานสาขาอาชีพช่างเย็บระดับที่ 2 บุคคลที่มีความสามารถใช้จักรอุตสาหกรรม จักรพิเศษ วิเคราะห์ชิ้นงานเย็บให้มีคุณภาพตามที่กำหนด แก้ไขปัญหาจักร และอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานได้คุณภาพในเวลาที่กำหนด
  - 3) แรงงานสาขาอาชีพช่างเย็บระดับที่ 3 บุคคลที่มีความสามารถในการวางแผน และควบคุมการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ประกอบการร้อยละ 37.3, 27.5 และ 19.6 เห็นด้วยกับอัตราค่าจ้างที่กำหนดสำหรับแรงงานระดับ ระดับ 2 และระดับ 3 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการมากกว่าร้อยละ 60 ที่ไม่เห็นด้วย และให้ความเห็นว่าควรจะเป็น 297.31 326.74 และ 391.67 บาทต่อวันโดยเฉลี่ย

ในภาพรวม ผู้ประกอบการมองว่า ประกาศอัตราค่าจ้างมาตรฐานฝีมือฉบับที่ 3 จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น ๆ ที่มีค่าแรงต่ำกว่า ค่าสั่งซื้อลดลง ปัญหาต่อเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจ และทำให้เสียเปรียบทางการแข่งขัน เป็นต้น

ผลกระทบของการประกาศอัตราค่าจ้างมาตรฐานฝีมือฉบับที่ 3 จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจในด้านต่างๆ ดังนี้

wan:nu	s:dnibxngwlan:nu				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. เกิดการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นๆ ที่มีค่าแรงต่ำกว่า	0	0	13.7	31.4	54.9
2. ค่าสั่งซื้อลดลง	0	2.0	13.7	37.3	47.1
3. เป็นปัญหาต่อเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจ	2.0	2.0	23.5	31.4	41.2
4. ทำให้เสียเปรียบทางการแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง	0	0	23.5	37.3	39.2
5. ทำให้การแข่งขันภายในอุตสาหกรรมรุนแรงขึ้น	2.0	7.8	19.6	52.9	17.6
6. เป็นอุปสรรคต่อการขยายตลาดอนาคต	0	2.0	5.9	51.0	41.2
7. เป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุน	0	2.0	7.8	47.1	43.1
8. ความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น	0	0	11.8	47.1	41.2
9. เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการบุคลากรในธุรกิจ	0	3.9	17.6	43.1	35.3
10. การจ้างแรงงานคนไทยลดลง โดยใช้แรงงานต่างด้าวมากขึ้น	0	2.0	17.6	41.2	39.2
11. ความเครียดในการทำงานของแรงงาน	0	5.9	27.5	35.3	31.4
12. ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการรายใหม่	2.0	0	35.3	35.3	27.5
13. ส่งผลกระทบต่อปริมาณในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R&D)	2.0	3.9	47.1	23.5	23.5
14. ในภาพรวมประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 3) ส่งผลกระทบต่อธุรกิจขนาดไหน	0	0	17.6	37.3	45.1

ผลจากการปรับค่าแรง 300 บาท ต่ออุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มนั้น จากลักษณะของธุรกิจที่มีการใช้แรงงานจำนวนมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานตัดเย็บถูกประกาศเพิ่มขึ้นตามไปด้วย นายขลิท นิมละอ (รองประธานมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย) ได้ให้สัมภาษณ์ถึงผลกระทบที่มีต่อแรงงานจากนโยบายทั้งสอง พบว่าแรงงานที่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี ซึ่งมีประมาณร้อยละ 30 ซึ่งเป็นแรงงานกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมนี้ และเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท และการประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่องอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 3) เนื่องจากการปรับค่าแรงที่เพิ่มขึ้นจะทำให้แรงงานมีความเสี่ยงในการถูกเลิกจ้างเพิ่มขึ้นตามไปด้วย รวมถึงความเสี่ยงในการปรับตัวเข้ากับสถานประกอบการรายใหม่

ทั้งนี้ได้เพิ่มเติมว่า เพื่อลดผลกระทบต่างๆ ของนโยบายที่กล่าวมาข้างต้น ธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มนี้อาจมีทางเลือก 3 ทาง คือการขยายการผลิตและตลาดเพื่อการส่งออก หรือปิดตัวออกจากอุตสาหกรรมไป หรือย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีค่าแรงต่ำกว่า ซึ่งน่าจะมียอดร้อยละ 48 ของผู้ประกอบการในธุรกิจนี้

ความคิดเห็นต่างๆ เหล่านี้ เป็นเสียงสะท้อนจากผู้ประกอบการในระดับหนึ่ง หากได้รับความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนจากภาครัฐได้บ้าง ผลกระทบที่ว่าอาจจะรุนแรงนั้นน่าจะบรรเทาลง และสามารถรักษาระดับการแข่งขันของธุรกิจในเวทีสากลได้ต่อไป